

1,200 Kr., og naar saa dertil kommer det almindelige Tillæg, bliver der altsaa mindst et Beløb af 1,552 Kr. Lavere Lønning vil ikke kunne gives her i Danmark efter dette Forslag til Lærere, der have tjent i 20 Aar — det vil sige de, der have under 1,200 Kr., de, der have over 1,200 Kr., saa jo det samme og komme ikke væsentligt højere op. Jeg antager nok, at den højtærede Minister har Ret, naar han siger, at disse, ja, jeg kunde gerne sige temmelig umotiverede store Spring i Lønningskasserne ganske vist vilde kræve store Beløb, saa store, at jeg for mit Vedkommende ogsaa er i stor Tvivl om, hvorvidt disse 700,000 Kr. ere nok. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man maa langt højere op end til 700,000 Kr. Men selv om disse 700,000 Kr. vare nok, vilde det saa være retfærdigt at sige, at naar en Lærer, der sidder med en Lønning af 1,200 Kr. og derved, hidtil har haft det almindelige Tillæg, skal dette maasse nu berøves ham eller i alt Fald svinde ind til et ganske lille Beløb? For det første ere Reguleringssummerne ved Omreguleringen forrige Aar gaaede ganske bethdeligt ned, og dernæst skulde dette Tillæg, som de hidtil have haft, berøves dem, fordi de 700,000 Kr. gaa med til andre Ting. Jeg antager ikke, nogen vil finde, at slikt vilde være rimeligt eller retfærdigt, men jeg nævner det ogsaa kun, fordi jeg dermed vil vise, at saadanne Resultater kommer man til ved pludselig at kaste et Vædringsforslag ind paa Finansloven, som ikke er bygget paa virkelige Beregninger. Det fik vi jo nemlig ogsaa ud af den højtærede Ministers Udtalelser, at det var først nu, man havde begyndt paa nogen Beregning; men selvfølgelig, skal der kunne laves et Forslag, som paa nogen Maade kunde tilfredsstille den Tanke, der ligger til Grund for dette Forslag, maatte det hvile paa solide Beregninger; ellers kommer det til at hvile i det blaa og fremkalder meget besynderlige Resultater.

Jeg tillod mig i Gaar to Gange at lyse efter Skoleloven. Jeg vil tillade mig det atter i Dag for tredje Gang. Jeg gentager, hvad jeg sagde i Gaar, jeg kan ikke se, at der er nogen som helst anden Udvej til at faa den Tanke, der ligger til Grund for Forslaget, bragt ud i Lyset paa en rimelig og fyldestgørende Maade, end netop ved at faa Skoleloven frem til Behandling. Saa vilde der for dette Punkts Vedkommende komme en rimelig Løsning af denne Tanke. — Jeg vil videre spørge: hvorfor har man egentlig saa travlt med at kaste den Slags — jeg kan gerne sige umulige Forslag ind paa Finansloven? Er det for, at begrave Skoleloven? Er det for at vi ikke skulle se

den mere — den har nu ligget her siden 11te November —, saa vil jeg sige, at saa er det meget tvivlsomt, om det overhovedet var værd at inblade sig videre paa noget som helst af den Slags Forsøg og vedtage Vædringsforslag i den Retning. Jeg er temmelig sikker paa, at Befolkningen som Helhed ikke vil være tilfreds med, at man vil forhøje en Del af Lærerslønningerne ganske i Flæng og saa for øvrigt lade Skolevæsenets Tilstand ligge ganske uforandret. Det høje Ting ved jo meget godt, at Skoleloven, som den foreligger her i dette Ting, indeholder baade en Forbedring af Lønningerne og ogsaa en Forbedring af Skolevæsenet i det hele taget, af Undervisningen, saaledes at der ikke bliver saa mange Børn til hver Lærer. Den sidste Side af Sagen er ikke af mindst Betydning, den har tværtimod overordentlig stor Betydning, og skal dette Spørgsmaal ligge hen, tvivler jeg meget paa, at man i det hele taget vil være glad ved at forsøge disse Lønninger, navnlig paa den Maade, her er Tale om. Thi vel er det sikkert nok, at mangfoldige Lærere sidde under meget tunge Vilkaar — jeg havde nær sagt, at de sidde og drages med Sult og Nød — saa der kan vel være Trang til at faa disse Lønninger forbedrede, men ved Siden deraf skal jeg dog fremhæve, at der ogsaa er Trang til at faa Skolevæsenet forbedret. Jeg tvivler derfor meget om, at det vil være rigtigt at stemme for et Vædringsforslag af saa tvivlsom Værdi, idet det kun forbedrer lidt ved den ene Side af Sagen og lader den anden urørt. Jeg vil derfor meget raade til, at vi faa Skoleloven snart frem, og jeg vil spørge: Hvorfor er den ikke kommen frem?

Det tredje Vædringsforslag skal jeg ikke udtale mig videre om, det er det, som angaar Lønninger for Lærere paa Færøerne. Dog skal jeg sige saa meget, at jeg antager, at Lærerslønningerne deroppe ikke ere saa særlig høje, de ere vistnok lavere end her i Landet, og er der Trang til at forhøje Lønningerne her og særlig for de mindre Embeder, maa vel sagtens den samme Trang være til Stede ogsaa paa Færøerne. — Jeg vilde derfor finde det rimeligt, at Lærerne der bleve stillede under samme Vilkaar som andre Lærere her i Landet. Men her foreslaas det, at paa Færøerne skal det egentlige Tilskud uddeles efter Reglerne i Loven af 23de April 1881, medens man her i det mindste er enig om at gaa ned med Procenttillæget fra 800 Kr. til 700 Kr. Jeg tror, det vilde være rigtigt, om Reglerne vare ens, men jeg kan dog godt stemme for dette Vædringsforslag under Nr. 3 og og-